

[Tinning]

rer deres vikardækning – til gavn for børnene og deres forældre og til gavn for personalet.

Men det er klart ulovligt, at forvaltningen ikke vil give denne tilladelse. Og det må socialministeren gøre klart over for kommunen.

Foreløbig besvarelse (4/5 82):

Socialministeren (Bent Rold Andersen):

Det fremgår af § 9 i den standardoverenskomst, der efter det oplyste også er gældende for den pågældende daginstitution i Århus, at kommunalbestyrelsen skal godkende institutionens årsbudget. Dette indebærer, at også en post på budgettet, der omfatter et bidrag fra institutionen til dagpengefonden, skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Hvis en kommune ikke ønsker at godkende en post på budgettet omfattende bidrag til dagpengefonden, må det efter socialministeriets opfattelse afhænge af den nærmere begrundelse for denne holdning, om det kan statuere, at kommunen ikke har haft rimeligt grundlag herfor.

Man har derfor anmodet socialstyrelsen om at indhente en udtalelse fra Århus kommune til belysning af sagen. Når udtalelsen foreligger, vil socialministeriet vende tilbage til det stillede spørgsmål.

Spm. nr. 680

Til *udenrigsministeren* (27/4 82) af:

Steen Folke (VS):

»Vil udenrigsministeren offentligt udtale en skarp fordømmelse af, at det sydafrikanske apartheidregime har dødsdømt tre sorte modstandere af regimet, medlemmer af African National Congress, og vil ministeren i den forbindelse overveje at arbejde for nye sanktioner mod Sydafrika for herigennem at bidrage til apartheidregimets fald?»

Begrundelse

Den sydafrikanske højesterets appeldomstol har for nylig som sidste instans stadfæstet de i 1980 afsagte dødsdomme over tre medlemmer af ANC, kendt som »de tre fra Pretoria«, nemlig Naphtali Manana (24 år), Johnson Lubisi (29 år) og Petrus Mashingo (20 år).

De tre er anklaget for højforræderi, for medlemskab af den forbudte ANC, for deltagelse i et angreb på en politistation m.m. Deres egentlige forbyrdelse er, at de som sorte patrioter aktivt har kæmpet for det sorte flertals sag imod de racistiske hvide magthavere.

Med baggrund i regeringens hidtidige politik over for apartheidregimet i Sydafrika vil en klar fordømmelse af dødsdommene være på sin plads. Endnu bedre vil det naturligvis være, hvis regeringen i den forbindelse vil overveje at arbejde for at skærpe sanktionerne over for Sydafrika – herunder de yderst begrænsede rent danske sanktioner – for på den måde at øge presset mod racisterne i Pretoria.

Besvarelse (5/5 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Regeringen har gentagne gange tilkendegivet sin afsky for den sydafrikanske regerings umenneskelige behandling af sine modstandere.

Få lande har som Danmark ved konkrete foranstaltninger gennemført internationale vedtagelser, herunder FN's, som har til formål at lægge pres på Sydafrika med henblik på en fredelig afvikling af apartheid-systemet.

Senest har regeringen ved en ændring af anordningen om visse forholdsregler mod Sydafrika sikret en mere effektiv håndhævelse af våbenembargoen. Endvidere er vor administrering af visumtvangen blevet skærpet, således at alle sydafrikanske statsborgere, der ønsker at deltage i sportslige og kulturelle begivenheder, nægtes indrejse.

Danmark udøver som bekendt også en betydelig humanitær indsats for at søge at mildne de mest tragiske virkninger af den sydafrikanske regerings politik.

Det er også almindelig kendt, at Danmark i tilfælde, hvor ikke-demokratiske regimer har afsagt dødsdomme eller andre strenge straffedomme mod politiske modstandere, har rettet henvendelser på humanitært grundlag til de pågældende regimer for at undgå, at sådanne domme blev eksekveret. Disse henvendelser har vi undertiden foretaget alene, undertiden samordnet med andre lande. Nogle af dem har været offentliggjort, andre er blevet holdt fortrolige. Det er ikke altid